

Recensie: Corteo: Cirque du Soleil***

Alfons Gossetlaan 9, Groot-Bijgaarden
zondag 2 januari 2011

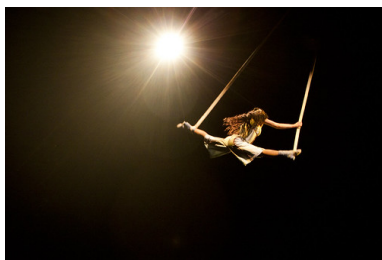

foto © Lander Vanhoof

Recensie:

Corteo, wat 'processie' betekent in het Italiaans, is een vrolijke stoet, een feestelijke parade vanuit het perspectief van een clown. Mauro, de clown droomt in zijn bed zijn eigen begrafenis in een carnavals sfeer, terwijl zorgzame engelen stil de wacht houden. Tot 30 januari staat Cirque du Soleil met deze productie in Groot-Bijgaarden. Daarna trekt het gezelschap naar Wenen. Hier en daar wordt al gefluisterd dat Corteo in 2012 Antwerpen zou aandoen in de maand augustus.

Jean Rabasse tekende voor het decorontwerp van Corteo. Hij koos om een cirkelvormig podium met twee draaischijven in het midden op te stellen dat de tent en het publiek in twee verdeelt. De toeschouwers zitten aan de twee zijden van het Grand Chapiteau en kunnen elkaar zien. Bovenaan hangt een metalen structuur met 2 rails waar telkens 4 karretjes scène of acrobatie-elementen vervoeren.

Traditiegetrouw warmt een bont gezelschap het publiek op voor de voorstelling begint. Een meisje in pyjama die een beer vasthoudt, weent erop los en maakt het publiek nat. Anderen oefenen een salto vlak voor de neus van enkele toeschouwers. Corteo opent immens sterk met een acrobatische act in drie kroonluchters boven Mauro's hoofd. De vier dames stellen zijn ex-geliefden voor die een intimistische maar tegelijk ook zeer dynamische act neerzetten. Hoog in de lucht maken ze figuren, trekken ze gebogen, dan weer rechte lijnen met hun lichaam terwijl de kroonlusters op en neer gaan. Hangend met één voet aan zo'n luster, bengelt een acrobate ondersteboven. Een adembenemende start.

Onze pyjama acrobate zien we al snel terug wanneer twee reuzebedden de scène worden opgerold. Het blijken trampolinebedden, wat zowat de droom van elk kind moet zijn. 5 Acrobaten en zij, springen, maken salto's op bed om te landen op de bedrand. Daar is het een zaak om het evenwicht te behouden. De speelsheid van deze act straalt ontzettend af op het publiek. Wij zijn zeer benieuwd of dat de fantasie van kinderen in het publiek niet te hard op hol zal doen slaan. Want na de voorstelling denken we dat sommige kinderen die act 's avonds in bed wel eens zouden willen nabootsen. Ouders: u bent bij deze gewaarschuwd.

Mauro met bed en al naar de hemel leiden, is geen sinecure voor de engelen. Hoog in de nok van de tent wil die niet altijd mooi horizontaal blijven. Mauro zweeft dus met behoorlijk wat angst. "Ik ben al dood" zegt ie om van die extra spanning af te zijn. Later zal hij moeten leren vliegen als een engel. Maar dat blijkt, hoewel hij gezeurd is, moeilijker dan verwacht en meermaals dreigt hij te pletter te storten. Met vijf cirkelen acrobaten rond in een rhönrad op het cirkelvormige podium zonder elkaar te raken. Ook met twee in zo'n grote hoepel rondcirkelen lukt. Wanneer zo'n wiel stil lijkt te draaien op de grond, houdt een acrobaat die erin zit het geheel toch nog in beweging en uiteindelijk terug recht. Kracht, sterke techniek en dynamiek ontmoeten elkaar hier.Â Opnieuw beleven we een mooi poëtisch moment met een koorddanser die ondersteboven van links naar rechts wandelt.

Twee pantomimepaarden met telkens 2 mensen in zullen het een kleine clown niet gemakkelijk maken. Heel jonge kinderen vinden dit wellicht boeiend. Wij zien de act vooral als een vullertje. Ook de daaropvolgende "te feestelijke processie" is dat. Leuk is de golfbalact met de Grote Clown die het hoofd met wit mutsje van een meisje als golfbal ziet.

Â

Een gezekerde koorddanseres valt op wanneer ze een steil omhooggaande koord bewandelt met een hellingsgraad van meer dan 30 procent. Ook het duet, dat een mengvorm van dans en acrobatie is tussen een man en een vrouw stippen we graag aan.

De clown ziet een potje voetbal met een strandbal wel zitten tussen Inter Milan en Anderlecht. Zijn tegenspeelster is een marionet-acrobate. Het geheel ademt een heerlijke nostalgie uit van een strandspel dat je als klein jongetje of meisje nooit kan winnen van de ander. Toch hangen de draden van de marionet ons iets te vaak met elkaar in de knoop nadat ze tuimelde of sprong. Dat levert niet altijd even mooie beelden op. Â Â Â

Mauro heeft Valentina, een vrouwelijke dwerg, aan enkele heliumbalonnen bevestigd en laat haar in de lucht. Aan het publiek vraagt hij om haar op te vangen en verder te duwen. Leuke interactie. Zeker wanneer iemand iets te veel kracht zet en ze daardoor behoorlijk hoog in de nok vliegt. Het eerste deel, dat meer dan een uur duurt en beduidend langer is dan het kortere tweede deel, sluit af op de wip waar aanvankelijk 3 rivaliserende acrobaten elkaar uiteindelijk toch vinden op de Koreaanse wip. Een behoorlijk moeilijke techniek omdat een vliegende acrobaat die soms in de lucht nog een salto doet, perfect op het juiste moment en op de juiste plek van de wip moet landen. Gebeurt dat niet, dan moet er opnieuw van 0 gestart en hoogte gehaald worden. Snel en complex dus, maar de link met het poëtische verhaal zijn we even kwijt.

Dat is ook zo bij de "Paradise"-act die twee circustechnieken verenigt die nooit eerder werden gecombineerd volgens Cirque du Soleil: de Koreaanse Wieg en het Tramponet (een combinatie van trampoline en vangnet). De artiesten worden tussen drie Koreaanse Wieg-posities gegooid, en veren op en neer op het 30 meter lange Tramponet. Rond de middelste paal zullen enkele acrobaten met behulp van hun collega's een grote looping maken om vervolgens naar een andere paal gegooid te worden. Op het einde zien we iemand van links naar rechts over de middelste gebracht worden. Indrukwekkend.

De scènewisseling neemt uiteraard wat tijd in beslag. "A 5 minute break" stelt iemand van het gezelschap voor. De ander gaat niet akkoord, in een droom kan je niet zomaar even halt houden, vindt ie. "The show must go on" zegt de ander waarop die ene "The show must go home" laconiek antwoordt. De circusdirecteur zet dan maar al fluitend "La Donna è mobile" in uit Rigoletto. Ook de act met de kristallen glazen en Tibetaanse klankschalen, vinden we wat bizar. De klank komt nauwelijks door. Opnieuw beleven we een mooi poëtisch moment wanneer 2 dwergen in een verticale ring kruipen en ermee of met elkaar verschillende artistieke poses aannemen terwijl een engel het laat sneeuwen. Daarna nemen jongleurs het over die kegels en daarna hoepels de hoogte ingooien. Op het einde mag een man aan een snel tempo hoepels die naar hem worden gegooid opvangen en rond zijn hals leggen.

Met een enkele ladder probeert een acrobaat een engel te bereiken. Hij stapt er naartoe, krijgt handvaten om bovenaan de ladder te bevestigen en laat zijn voeten de lucht ingaan terwijl hij de ladder stabiel probeert te houden. Later komt er een groter exemplaar uit de hemel van maar liefst 4,5 meter. Ook die zal hij beklimmen en stabiel houden. Adembenemend.

Het foute "Romeo en Julia"-toneelstukje tussen twee dwergen en een acrobate die ook voor de charmes van Romeo valt, kunnen we ook weer catalogeren onder de noemer "vullertjes".

Zeer poëtisch is het duo dat op een tedere manier met touwen in de lucht rondcirkelt en er poses aanneemt. Zo zien we haar een grand écart in de lucht doen wat een sterk en mooi beeld oplevert in het witte tegenlicht. Mauro zien we daarna in de lucht fietsen begeleid door engelen die zich in een baljurk hebben gehesen.

De voorstelling eindigt met 8 acrobaten die op verticale rekstokken gymnastiek en acrobatie met elkaar versmelten.

Corteo bewandelt met een poëtisch verhaal waar het clownske nooit ver weg is vooral de gymnastiek en acrobatietechnieken. Dat levert soms prachtige momenten op waar het verhaal verrijkt wordt. Maar soms is de link met Mauro's begrafenisceremonie echter v er zoek of zien we acts die danig aan niveau inboeten en te banaal voor woorden zijn. Een wisselvallige voorstelling dus met extreme hoogtepunten maar ook serieuze dipjes. Ook de lengte van deel 1 en deel 2 zijn niet in verhouding.

Wij onthouden de kroonlusteract, de luchtouwact, het acro-duet, de trampolinebedden en de acrobatische ladder.

< Bert Hertogs >

Corteo ging in 2005 in premi ere in Montréal. Sindsdien bezocht de show 34 steden in vier verschillende landen over de hele wereld.

De cast en crew vertegenwoordigen samen 28 nationaliteiten (de cast alleen al 21): Argentinië, Armenië, Australië, Wit-Rusland, België, Brazilië, Canada, China, Finland, Frankrijk, Duitsland, Ierland, Italië, Japan, Kazakstan, Moldavië, Nederland, Polen, Portugal, Roemenië, Singapore, Slowakije, Zweden, Rusland, Oekraïne, Oezbekistan, Verenigd Koninkrijk en Verenigde Staten.

   concertnews.be - Lander Vanhoof

   concertnews.be - Lander Vanhoof

   concertnews.be - Lander Vanhoof

   concertnews.be - Lander Vanhoof

   concertnews.be - Lander Vanhoof

   concertnews.be - Lander Vanhoof

   concertnews.be - Lander Vanhoof

   concertnews.be - Lander Vanhoof

   concertnews.be - Lander Vanhoof

   concertnews.be - Lander Vanhoof